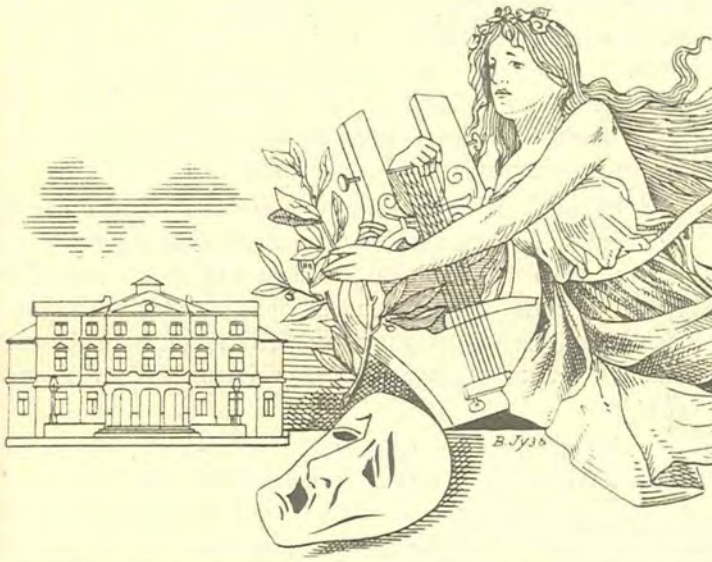

Позоришни Лист

БЕОГРАД 11. ФЕБРУАРА 1901. | УРЕДНИК Бранислав Ђ. Нушић | ГОДИНА ПРВА — БРОЈ 8.

СРПСКО-КРАЉЕВСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

ПРЕДСТАВА 28. ДНЕВНА 9.

У недељу 11 фебруара 1901

ЈЕВРЕЈИН ИЗ ПОЉСКЕ

ДРАМА У ТРИ ЧИНА (ПЕТ СЛИКА), НАПИСАЛИ ЕРКМАН ШАТРИЈАН. ПРЕВЕО Н. — РЕДИТЕЉ Г. РАЈКОВИЋ

(Листа на 61. страни.)

ПРЕДСТАВА 29. У ПРЕТПЛАТИ 20.

У недељу 11 фебруара 1901

ФИЈЕСКОВА ЗАВЕРА У ЦЕНОВИ

ТРАГЕДИЈА У ПЕТ ЧИНОВА, НАПИСАО Ф. ШИЛЕР, ПРЕВЕО С НЕМАЧКОГ ЈУЛИЈЕ РАДИШИЋ. — РЕДИТЕЉ Г. ГАВРИЛОВИЋ

(Листа на 62. страни)

ПРЕДСТАВА 30. У ПРЕТПЛАТИ 21.

У уторак 13. фебруара

ДРУГАРИЦА

ДРАМА У ЈЕДНОМ ЧИНУ, НАПИСАО АРТУР ШНИЦЛЕР, ПРЕВЕО Св. М. ЈАКШИЋ. — РЕДИТЕЉ Г. ДИНУЛОВИЋ

СТРАХ ОД РАДОСТИ

КОМЕДИЈА У ЈЕДНОМ ЧИНУ, НАПИСАЛА Г-ЂА ЕМИЛ ДЕ ЖИРАРДЕН. ПРЕВОД С ФРАНЦУСКОГ. — РЕДИТЕЉ Г. ГАВРИЛОВИЋ

МОЈА ЗВЕЗДА

КОМЕДИЈА У ЈЕДНОМ ЧИНУ, ОД ЕВЖЕНА СКРИБА, ПРЕВЕО С. — РЕДИТЕЉ Г. ГАВРИЛОВИЋ.

Листа на 63. страни

О узвишеноме

Ми се не дивимо само ономе, што је лепо, већ и ономе што је велико; у толико пре, и са толико више разлога, дивимо се ономе, што у себи спаја лепо са великим. У том случају реч је о ономе, што се назива *узвишено*.

Истина, ово сједињење лепога са великим у узвишено, могућно је само у извесној мери. Ако је величина супротна природи неког предмета, она га не прави узвишеним, већ смешним или страшним. Какав велики паук или огромна крастава жаба само су грозни и одвратни; дете које је према својим годинама сувише јако, скоро је увек одвратно. Али, на против, океан, огроман планински вис, безгранична оданост страсне љубави, јесу примери узвишенога.

Величина чини на разне душе различан утисак. Има таквих душа које она мучи, неке пак одушевљава; она може улити страх или дивљење, често обадвоје у исти мах. Узмимо само религиозно обожавање које је постало „богобојазан“, јер је Божанство par excelence велико биће.

Отуда су, можда Кант, Шилер и други, у утиску што га чини узвишено видели смешу незадовољства и задовољства. Али, као што смо приметили, то незадовољство није сталан елеменат. Има лица, која узвишен утисак усхићава, има других која понижава. Ови ће последњи пријатно бити дарнути оним, што је лепо, а непријатно оним, што је сувише велико код узвишенога. Отуда наизменичност супротних осећаја (а не смеша, пошто је немогућно у исти мах осећати и задовољство и незадовољство), што понекад умножи целокупно задовољство које осећамо.

Уопште, ми добијамо утисак узвишеног увек онда, кад год се налазимо у присуству какве необичне силе реализоване дејством. Ако је сила сувише страшна, њен рушилачки изглед може избрисати сваки пријатан утисак. Тако, ми смо неосетљиви према лепоти пожара, који нам прождире имовину, или према лепоти побеснелога мора, које прети да нас прогута. Пустиње и ледена поља у поларним крајевима имају своју величину, али мало њих траже тамо утиске, који човека ојачавају.

Није импозантно све оно, што је по себи велико. Каква врло велика њива засејана цвеклом, грдно велика жена, пространа касарна, чине на нас само мали утисак.

Пре ће бити да на нас утиче *оно што лежи иза ствари*, етички или идеални изглед. Онај, који у њиви, засађеној цвеклом, види благотворну плодност земљину, моћи ће наћи фразу да је прослави; одушевљени присталица војничког сталежа видиће у касарни симбол величине отаџбинине, а гигантска жена, што ју је Бартолди излио од бронзе, представља Американцима слободу, како осветљује и озарава свет. Онај, који свуда у природи види прст Божји, има више основа за дивљење но атеиста. Бескрајно мала ствар њему ће изгледати исто тако узвишена као и бескрајно велика, јер ће у обема њима видети знак исте моћи.

Не може се порећи, да је појам узвишенога опао са безверством и тежњом новијег времена, да се све објасни.

Од када су звезде избројане и груписане, од како се зна, који се елементи налоде на Сиријусу, звездано је небо изгубило од своје поезије.

Дуга је изгубила од својих чари, од када се увидело да је она прост оптички ефекат.

И кад би сасвим нестало тајанствености, не би можда више било узвишенога, и поезија би ускоро угинула.

Незнатан свет

Савршено одвојен, оригиналан и занимљив свет чине „мали људи“ у позоришту; обично сасвим непознати, безимени трудбеници позорнице, мученици за уметност, без којих, ипак, не могу ни драматурзи, ни позоришне управе. Без њих се не би могли дати ваљи драмски производи, не говорећи о операма и балетима, где тако важно место заузимају хорови и балетске групе. Заветовавши се да свега свога века заузимају најскромнији положај и чине живу допуну декорацијама, означавајући се на објавама под колективним називима: „народ“, „свита“, „дворске госпође“, „гости“, „слуге“ и т. д., они су готово апсолутно лишени наде доживети срећу, да добију улогу, па ма се сва улога састојала из једне једине речи: „разумем“. Но и једна таква реч већ даје статисту или статискињи права јавити се пред публику под својим рођеним именом, наштампаним на објави, даје права да се назове „уметником“ или „уметницом“.

Положај „малених људи“ у позоришту готово је свуд један исти. У изузетном и привилегованом положају налоде се само они, којима је овако или онако пошло за руком да ступе на званичне позорнице. О њима нећемо говорити, а за карактеристику овога света послужићемо се чланком Танкреда Мартела, који је штампан у *Figaro Illustré*.

Аутор, одличан познавалац живота и обичаја париских позоришта, ставља на прво место, „на виши степен јерархије малених људи у позоришту“ — хорске певаче. Објаве их титулишу: „messieurs et dames des chors“. Није свакоме доступно да буде хорски певач. За то је потребно здравље, крепка плућа, неко музичко образовање, а, сем тога, женској је потребна и довољно пријатна спољашност. „Публика за свој новац тражи не само добру музику него и пластику“... Мушко хорско особље и Опере и Комичне Опере (théatre de l'Opéra-Comique) одабира се од људи свакога звања, који се дању баве свакојаким пословима а увече певају на позорници. У редовима хорских певача налазе се људи који су у државној служби, затим чиновници приватних, трговачких кућа, дућана, па чак и канцеларија завода за мртвачку опрему. Уосталом, таквих је мало. Сем тога у хоровима фигуришу обућари, столари, бравари... Дуго је година у броју оперских басиста певао један репортер неког јутрењег листа. Да би се избегле побуне (штрајкови; последњи је био у Комичној Опери 1893. год.), париски хористи су људи одлично дисциплиновани, примерно тачни. На њих се може рачунати и они врло савесно раде за својих 50, 75 или 90 франака месечне плате, према способности и ревности.

Жена хорскога певача никада није хорска певачица. На позорници се често може видети жена каквог трговачког помоћника, писара или књиговође. Неудате преко дан раде у модним и другим трговинама или код своје куће. Многе су од њих кћери вратара и вратарака позоришних. Има их и одбијених са конзерваторије, али то им ништа не смета да критикују г-ђу Мелба и г-ђицу Сандерсон. Уопште, живот хорских певача тече једнолико и тужно, због тога се догађа да нека хорска певачица понекипут руча код Бињона, — разуме се, не сама, — и трепти у брилијантима... Назвати „хорискињом“ особу, која пева у хору Опере, сматра се као права неучтивост; оне не допуштају да се титулишу друкчије но „уметнице хорске“.

У позориштима која живе од оперета и чаробних игара, од хорискиње се не траже никакве уметничке способности. Главно је да је лепа, а може певати како уме. Она не долази у позориште друкчије него на колима, док се они што певају у Опери трцкају на тарницама или у омнибусу. Таквом разноликошћу саобраћајних средстава објашњава се и разлика у томе, како се и једни и други понашају према казнама: у театру Шатле или Буф оне се кикоћу; у Опери — тужно гледе у таваницу.

Крајња граница уметничке каријере једнога хорског певача јесте доба од педесет и пет, а за басове понекипут и до шездесет година. Четрдесет и пет година јесте најстрашније доба за хорску певачицу. Ако има какве уштеде, она отвара малу трговину, трудећи се, да се учврсти у оној кући, на коју је њена мати „бацила око“. Ако нема ништа, она се погађа за служавку код какве певачице, која је напустила позорницу, или ступа у преговоре за место позоришне вратарке. Неке одлазе у кућну Дивалову, друге свршавају живот као продавачице новина. (свршиће се)

ПОЗОРИШНЕ ВЕСТИ

Банкет. Одбор грађана за дочек Кнеза Александра Ивановића Сумбатова — Јужина решио је да, у реду осталих почасти које се имају учинити овоме ретком госту, приреди и један велики банкет. На банкету ће присуствовати сви грађани, који то добре воље хоће. Улог за учешће на банкету је 10 динара од особе а свак који жели да учествује може се јавити ма коме од чланова одбора, чија смо имена донели у прошлом броју овога листа.

Цене места. Цене места за представе, у којима ће гостовати Кнез Сумбатов биће знатно повишене. Карте се неће продавати још сад, док се дефинитивно не утврде дани представа, али се још сада могу добити упутнице уз уобичајену доплату.

Одбор глумачки. И чланови Краљ. Срп. Народног Позоришта изабрали су међу собом одбор за дочек Кнеза Александра Ивановића Сумбатова. Осим грађанског одбора који Кнеза дочекује и чланови Краљевског Позоришта, као домаћини куће, у којој ће он бити гост, оправдано сматрају за дужност, да и са своје стране учине што треба за што бољи дочек овога ретког госта.

Позоришни лист. Приликом гостовања Кнеза Сумбатова „позоришни лист“ ће излазити сваке представе т. ј. четири пута недељно, па како је то за читаоце и посетиоце позоришта и практичније, то ће у будуће наставити стално да излази сваке представе.

Српско Народно Позориште. Из Панчева јављају да је тамо стигло Српско Народно Позориште и у велико отпочело представе. Српско Народно Позориште дуже ће се времена задржати у Панчеву и кад лађе проради неки ће од његових чланова прећи и овамо да гостују.

Гостовао. Г. Милорад Гавриловић, редитељ Краљ. Срп. Нар. Позоришта, гостовао је синоћ у Земуну у друштву г. Ђ. Протића.

„Пјер Гинт“. У уторак 13. ов. мес. биће у Народном Позоришту једно нарочито вече какво до сад није приређивано. То вече приређују се три комадића у по једном чину, сва три врло одабрана, али што је од нарочитог интереса то је музика тога вечера. Цело то вече, како пред представом тако и између комада одсвираће, појачани оркестар једну целину, један комад који има четири одељка. То је *„Пјер Гинт“* музика Едуарда Грига (рођен 1843. год. у Бергену у Норвешкој) једног од најчувенијих представника модерне музике. Његова музика коју је написао за Ибзенов драмски спев *„Пјер Гинт“* рачуна се међу његове најбоље радове на пољу инструменталне музике. Овај рад — сунта — састоји се из четири дела: I део, *Свитање*; II део: *Осина смрт* (смрт Осе, мајке Пјер Гинтове), III део, *Анитрина игра* (Анитра играчица у Арабији) и IV део *У дворани горског краља*. Први део свираће се пре почетка првог комада, други и трећи део свираће се између првог и другог комада а четврти део између другог и трећег комада. Ми на ово обраћамо нарочиту пажњу нашој публици и љубитељима музике.

СРПСКА ПОЗОРИШТА

О нашим путничким позоришним дружинама ретко кад да се што чује у јавности. У неким местима, као што су Шабац, Пожаревац и др., где има какав локални листић, може се и чути по нешто о њима и то у случају ако управник позоришта штампа своје плакате у штампарији, која лист издаје.

Превари ли се управник позоришта, па не узме у рачун ову „околност“, онда не само што лист неће ништа лепо рећи о њему, него чак ни нотице о давању комада не доноси. Или ако што овакав лист и донесе, то је само на штету позоришта, па било позориште које то заиста заслужује или не.

С тога није чудо што се преко јавности врло ретко чује о путујућим позориштима, осим ако управитељи тих позоришта сами не напишу по какав допис.

Позориште „Србадија“, под управом Дим. В. Ст. Нишлића, бавило се до 1. фебруара о г. у Крушевцу, где је давало представе. Сада се ово позориште кренуло за Алексинац. За време свога бављења у Крушевцу позоришна управа приредила је ове представе: „Пуковник Валдемар“, „Бертрам морнар“, „Дупла пуница“, „Доктор Милер“ и „Кад жене плачу“, „Сипријена“, „Круна и губилиште“, „Царев гласник“, „Министар и новинар“*) „Мадам Монгоден“ и „Балканска царица.“

Позориште Мике Стојковића бави се сада у Пироту.

Позориште М. Димића налази се ових дана у Горњем Милановцу, одакле ће скорим отпутовати за Чачак да приреди низ представа.

Позориште Фотије Ж. Иличића бави се сада у Зајечару, где је — како чујемо — врло добро примљено.

д. н.

*) Овај комад дават је у част прославе тридесетогодишњице уметничког рада Г. Даворина Јенка. Између чинова певала је Г-ђа Нишлићка најлепше Јенкове песме. Кућа је ове вечери била пуна најотменије крушевачке публике.

ДРАМСКЕ И МУЗИЧКЕ ВЕСТИ

К. Дмитријев драматизовао је велики роман Достојевскога *Браћа Карамазови* и ономадне је овај нови драмат први пут приказан у Малом Театру у Петрограду. Дмитријеву замерају, да је створио осредњи драмат, јер није умео да изнесе Достојевскову велику психолошку анализу. Ни једно лице у комаду није добро оцртано, мало има радње, макар да има шест дугих чинова и још један епилог, у коме скоро ни наговештен није ток очишћења убице Дмитра Карамазова.

Енглеска музика. Ту скоро давали су у Напољу велики концерат с енглеском музиком, али се показало, да она у Италији не може стећи пријатеља. Један напољски лист пише тим поводом:

„Како је публика рада била да чује мало музике од енглеских компониста, то је дошла у великом броју. Али успех је био сасвим негативан и код све ревности приређивачеве изгледала је енглеска музика развучена, без праве уметничке критерије и у неколико досадна. Музички један критичар примећује врло умесно, да и техничко знање у неповољном земљишту тек слаб плод доноси. Енглези имају мало дара за музику и зато свом музичком облику не могу дати народан печат, као други народи. Неки комади постигли су нешто одобравања, али тек врло слабо.“

Велики роман Текереја *Трг таштине* драматизовао је, како из Лондона јављају, познат један енглески писац, коме име још не казују; али ће се овај драмат приказивати тек на јесен у лондонском театру Prince of Wales. У Новом Јорку већ су раније приказивали овај роман драматизован.

Албрехт Родерих написао је нову шаљиву игру у три чина „Љубавни уговор“, који се комад са великим успехом игра већ на хамбуршкој позорници. Родерих је познат свету као добар хумориста; он је стални сарадник „Fliegende Blätter-a“

Балканска Царица, драматски спев кнеза Николе, изашла је у Берлину у немачком преводу Хугона Марка (Marck), удешеном за позорницу. Скорим ће се у ком од берлинских театара приказивати. Немачки превод, Die Balkankönigin, стаје 2 марке (2 дин. и 80 п.)

ИЗ ПОЗОРИШНОГА И УМЕТНИЧКОГ СВЕТА

Глумачка берза. У Москви хоће да отворе као неку глумачку берзу, која би имала да даде прилике како театарским директорима, тако и глумцима у театрима у унутрашњости, да се међу собом брже познаду. Тога ради у новом царском позоришгу у Москви даваће се сваке године у време часнога поста представе, у којима ће глумци из унутрашњости играти пред публиком, која ће се у главном састојати из театарских директора (јер уз часни пост у Русији су иначе за публику театри затворени). Прва таква театарска берза биће, како веле, приликом предстојећега конгреса руских глумаца у Москви.

Немци у Пожуну љуто су увређени, што је земаљска театарска комисија решила, да се у пожунском театру зими дају само мађарске представе. Грађанско Друштво решило је да се свима законитим средствима одупре таквој самовољној наредби, пошто је у Пожуну огромна већина Немаца. Иначе боље нека се театар затвори. Сада се у Пожуну наизменце дају представе немачки и мађарски.

У Манхајму у театру после представе хтеде певачица Луција Медлон да иде у гардеробу, када уједанпут пред њом искрсну лав. Цар зверовима, члан менажерије некога укротитеља, дигао се да разгледа, како изгледају ствари иза кулиса. Престрављена певачица дрекну и паде обезнањена. Лав се на њен крик трже и уступи, у то стиже и укротитељ, савлада га и врати га у кавез. А певачица сада тешко болује.

Листићи

Неки позоришни директор, чувен са свога бурног живота, љутио се једанпут на глумца у улози Шпигелберга из Шилерових „Разбојника“. После представе у највећој срџби, повиче он глумцу: „Чујете, господине, ваш данашњи Шпигелберг право је млаћење сламе. То је скандал! Већ седам година играте под мојим надзором и нисте у стању да изведете улогу најобичнијег лопова. На шта сте онда научили код мене?!“

*

Кажњена учтивост. — Један од малих немачких кнежева из прве половине прошлога века страсно је волео представе, и у своје дворско позориште примао је свакога, без икаква ограничења, па и без забране пушења.

Једног дана дође му неки пруски мајор на представу и морао је, из учтивости према домаћину, да одседи читаву представу Коцебуова „Витеза Бајарда“. Кад га кнез, по свршетку комада, запита за мишљење, мајор му учтиво одговори, да му се представа веома свиди и да би је могао још једанпут гледати.

— Хеј, дижи завесу! повиче добродушни кнез. — Још једанпут изнова, кад се мајору толико свиди!

Јадни глумци морали су наново почети, а спремах мајор, за казну због своје учтивости, морао је седети и слушати славни комад.

*

Смешно писмо. — Директор једног путујућег позоришног друштва писао је овакво писмо једној пештанској фирми од које је набављао кулисе, машинерије и остале потребе: „Стигли смо у В... и све су ствари читаве остале. Ваш слуга житељ нам је донео снег и грăд лепо очуван; сутрадан при спеше и ветрови; један се зефир успут изгубио. Веома ми је жао, што вам морам јавити да је послати гром већ изгрмео, кад смо га добили, и од муња смо једва неколико могли скрпити. Реке и море, што смо вам наручили, боље је да пошљете водом, јер је јевтиније, а немојте заборавити и нове облаке и ново сунце; али пре свега пошљите нам водопад, јер нам је наш изгорео. Молим вас, приложите транспорту још неколико метара шуме и 20 метара слободног ваздуха, без облака.“

СРПСКО КРАЉЕВСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

ПРЕДСТАВА 28. **ДНЕВНА 9.**

У БЕОГРАДУ, У НЕДЕЉУ 11. ФЕБРУАРА 1901.

ЈЕВРЕЈИН ИЗ ПОЉСКЕ

Драма у три чина (пет слика), написали Еркман-Шатријан. Превео Н. — Редитељ г. **Рајковић.**

ЛИЦА:

Матис, крчмар у некој вароши у Алсасу и кмет	г. Рајковић	Бележник	г. И. Дпнуловић
Христијан, наредник жандармски	г. Поповић	Никола	г. Рисантијевић
Валтер } пријатељи Матисови,	г. Д. Јовановић	Писар	г. Спиридоновић
Хенрик } шумари	г. Л. Рајковић	Катарина, жена Матисова	г-ђа Радуловићка
Јевреј ин	г. Божовић	Анета, његова кћи	г-ца Јурковићева
Председник суда	г. Станковић	Луј за, њихова служавка	г-ца Николићева
Успављач	г. Радовић	Једна жена	г-ђа Тодоровићка
Лекар	г. Стојчевић	Први } сват	г. Стефановић
		Други } сват	г. Јовановић

Сељаци, сељанке, судије, жандарми. — Догађа се у Алсасу 1833. Први чин: у некој механи у Алсасу а остала два чина у кући Матисовој

ОРКЕСТАР:

КАПЕЛНИК — г. **Бинички.**

1. „Орфеус у паклу“ — увертира, од Биндера.
2. „Цигански барон“ — кадрил, од Штрауса.
3. „Хор дервиша“ — оријенталска сцена, од Шебека.

Каса је отворена од 9 до 11 часова пре подне, и у вече у 7 часова.

ЦЕНЕ МЕСТА

Ложа у партеру и првој галерији **12** динара; ложа на другој галерији **8** динара. — **У партеру**: фотеља **3** динара, паркет **2** динара, партер **1,50** динара. **На првој галерији:** балкон **3** динара, седиште **I** реда **1,50,** седиште II реда **1,20** динара. — **На другој галерији:** балкон **1,50** динара; сва остала места по **1** динар. — **На трећој галерији:** сва места по **0,50** динара.

ПОЧЕТАК У 8 САХАТА, СВРШЕТАК У 11.

Претплату на „Позоришни Лист“ примају позоришни момци који га и разносе, или администрација листа која се налази у згради Народног Позоришта.

СРПСКО-КРАЉЕВСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

ПРЕДСТАВА 29. У ПРЕТПЛАТИ 20.

У НЕДЕЉУ 11. ФЕБРУАРА 1901.

ФИЈЕСКОВА ЗАВЕРА У ЏЕНОВИ

Трагедија у пет чинова, написао Ф. Шилер, превео с немачког Јулије Радишић.
— Редитељ г. **Гавриловић.**

ЛИЦА:

Андрија Дорија, дужд од Џенове — г. Рајковић
Џанетино Дорија, његов синовац — г. Павловић
Фијеско, гроф од Лаванье — г. Гавриловић
Верина, Колкањо, Сако, Бургоњино, завереници — г. Љ. Станојевић; г. Поповић; г. М. Петровић; г. Радовић
Ломелино, повереник Џанетинов — г. Д. Јовановић
Чентурионе, Цибо, Асерато, незадовољници — г. Станковић; г. Спиридоновић; г. И. Динуловић
Романо, сликар — г. Л. Рајковић
Хасан Мулеј, Црнац — г. И. Станојевић
Први, Други, Трећи занатлија — г. Стојчевић; г. Тодоровић; г. Божовић
Стражар — г. Рисантијевић
Слуга — г. Папић
Немац — г. Стевановић
Леонора, Фијескова жена — г-ца Јурковићева
Јулија, грофица Империјалова — г-ца Нигринова
Берта, кћи Веринина — г-ца Петковићева
Роза, Арабела, дворкиње — г-ђа Миљковићка; г-ца Д. Поповићева

Племићи, завереници, грађани, Немци, војници, слуге, лопови.
Догађа се у Џенови, 1547 године.
Први чин: код Фијеска и код Верине. — Други чин: код Фијеска, у двору дуждевом и код Фијеска. — Трећи чин: код Фијеска. — Четврти чин: у дворишту и у великој сали Фијесковој. — Пети чин: на улици.

ОРКЕСТАР

Капелник — г. **Бинички.**

1. „Девојка прела“ — увертира од Супе-а.
2. „Срце на срце“ — гавота од Латана.
3. „Лоенгрин“ — Entreakt — од Вагнера.
4. „Scène d'amour“, за чело соло, од Хензела.
5. „Драга сања“ — штрајх-квинтет, од Комзака.

ПОЧЕТАК У 8 САХАТА, А СВРШЕТАК У 11.

„ПОЗОРИШНИ ЛИСТ“ излазиће свакога четвртка и недеље. Он ће поред садржине која се већ из овога и ранијих бројева може видети, доносити и листе позоришне тако да се засебне листе од сад неће штампати.

„Позоришни Лист“ је врло погодан за оглашавање, јер то није дневни лист који се не чува, већ лист који се са своје литерарне садржине чува и на крају године коричи. Осим тога сва публика која посећује позоришне представе, куповаће и читаће овај лист место досадашњих листа које се укидају. Мањи огласи ће се примати по 0·20 дин. од петитног реда за сваки пут, а већи огласи по погодби.

Лист овај стаје 6 динара на годину или 0·50 дин. месечно. Претплата се полаже позоришним момцима који лист и разносе, или каси Народног Позоришта. За унутрашњост и иностранство претплата је 1 динар месечно.

ПРЕДСТАВА 30. У ПРЕТПЛАТИ 21.

У БЕОГРАДУ, У УТОРАК 13. ФЕБРУАРА 1901.

ДРУГАРИЦА

Драма у једном чину, написао Артур Шницлер, превео Св. М. Јакшић. — Редитељ г. **Динуловић.**

ЛИЦА

Професор Роберт Шилграм	г.	Гавриловић	Професор Бранд	г.	Станковић
Доктор Алфред Хаусман	г.	М. Петровић	Олга Мерхолм	г-ђа	Милојевићка
Професор Веркман	г.	Д. Јовановић	Франц, слуга	г.	Спиридоновић

Догађа се у једном љетњиковцу близу Беча, једне јесење вечери.

СТРАХ ОД РАДОСТИ

Комедија у једном чину, написала г-ђа Емил де Жирарден. Превод с француског. — Редитељ г. **Гавриловић.**

ЛИЦА:

Андријан, син Госпоје од Обијера	г.	Д. Петровић	Госпоја од Обијера	г-ђа	Гргурова
Ноел, стари слуга	г.	Тодоровић	Бланша, кћи Госпоје од Обијера	г-ца	Миљковићева
Октав, Андријанов пријатељ	г.	Л. Поповић	Матилда од Шјеварја	г-ђа	Милојевићка

Догађа се у околини Хавра.

МОЈА ЗВЕЗДА

Комедија у једном чину, од Евжена Скриба, превео С. — Редитељ г. **Гавриловић.**

ЛИЦА

Кербенек, фабрикант	г.	И Станојевић	Хортенза, кћи Кербенска	г-ца	Нигринова
Пентол, његов сусед	г.	Динуловић	Жозелина, баштованка	г-ђа	Гавриловићка
Едуард д' Ансени његов сестрић	г.	Гавриловић			

Догађа се у Бретањи. —

ЦЕНЕ МЕСТА

Ложа у партеру и првој галерији **12** динара; ложа на другој галерији **8** динара — **У партеру:** фотеља **3** динара, паркет **2** динара, партер **1,50** динара. — **На првој галерији:** балкон **3** динара, седиште I реда **1,50** седиште II реда **1,20** динара. — **На другој галерији:** балкон **1,50** динара, а остала места по **1** динар. — **На трећој галерији:** сва места по **0,50** динара.

СВАКЕ НЕДЕЉЕ И ПРАЗНИКА

ПРЕДСТАВЉА

У ПОЗОРИШНОЈ КАФАНИ

до Српско-Краљевског Позоришта

ЂОРЂЕ Н. БАБИЋ

ПРВИ СРПСКИ КАРАКТЕР КОМИЧАР И ИМИТАТОР КОЈИ ЈЕ ИШТУДИРАО ДА МОЖЕ САМ 150 ДУША И РАЗНИ КАРАКТЕРА КАКО МУШКЕ ТАКО И ЖЕНСКЕ ОСОБЕ СВЕ САМ ДА ПРЕДСТАВЉА

СВАКО ВЕЧЕ НОВ КОМАД

ЦЕНА СТАРА

Почетак у 8 сати увече.

ПОШТОВАНОЈ БЕОГРАДСКОЈ ПУБЛИЦИ РАДИ ЗНАЊА

ПИВНИЦА КОЛАРАЦ

БРАТ ВЕЉА

Јављa својим поштованим гостима: да точи најбоље **српско дупл мерц пиво** из прве српске парне пиваре г. Ђорђа Вајферта.

Изврсна српска кујна, најбоље српско и страно вино, а нарочито обраћам пажњу поштованим гостима на вино које сам ја сам цедио у већој количини и које је познато свима редовним посетиоцима Коларчеве пивнице. Тиме ми је створена могућност у неколико да би сузбио конкуренцију страних вина и у могућности сам, да га могу точити по кућама за 80 пара дин. С тога који је рад да пије у својој кући домаћинско чисто вино, нека изволи у Пивницу код Коларца. У Пивници крчми се по 1·50 литар.

Салу за забаве уступам само у очи празника.

За сватове ручкове дајем са врло повољним ценама од 5—10 дин. од персоне и то само радним данима, по што је сала празником заузета редовним гостима на пиво у којој је и музика у подне и у вече а после 9 сати сваки дан представе првог срп. Браниног орфеума.

Нарочито се обраћа пажња посетиоцима крал. срп. нар. позоришта да се после представе увек могу добити за вечеру врло укусна јела топла и хладна, заливена особито добрим вином, које сам сам цедио.

Вељa Бошковић
гостионичар.

ПИВНИЦА КОД УРОША

НА ТЕРАЗИЈАМА

У мојој ново-отвореној и реновираној кавани и ресторацији точи се увек тазе Бајлоново пиво. Вина су изврсна, а цене врло умерене. Услуга је брза и тачна. Нарочито се обраћа пажња поштованим посетиоцима на врло богату српску и француску кујну, где се могу у свако доба добити јела врло добра и укусна, а по са свим умереној цени.

Поред овога нарочиту пажњу обраћам позоришној публици која може после представа у позоришту наћи код мене тазе приуготовљена топла и хладна јела и свежа добра вина и пива.

Паја Обрадовић
каф. код Уроша, Теразије

Телефон за радњу **БР. 21.** | Адреса за телеграме: **МРАОВИЋ, БЕОГРАД** | Телеф. за башту **БР. 22.**

ЦВЕЋАРСКА ТРГОВИНА

ТОДОРА МРАОВИЋА

БЕОГРАД

КНЕЗ-МИХАИЛОВА УЛИЦА

ИЗРАЂУЈЕ ПО МОДЕРНОМ УКУСУ ОД СВЕЖЕГ ПРИРОД. ЦВЕЋА

Деверске пукеше, Пукеше за чествитања и концерте, Корше пуњене природним цвећем, ***Пукешиће за трса*** за забаве, позоришта и друге прилике.

Има на продају у свако доба у великој количини свежих ***ружа, камелија, каранфила, љубичица, зумбула, шебоја, шаџеша, резеде*** итд.

Израђује **ОВДЕ**: *погребне венце од свежег природног цвећа* и од цвећа вештачког у свима могућим величинама и облицима, по ценама *без конкуренције.*

При поруџбини довољно је, да се одреди *цена* и за *коју* ће се *прилику* цвеће употребити. Паковање се врши са *највећом брижљивошћу*, тако да се цвеће одржи ***и 4 дана поштуно свеже*** на путу. *Новац ваља слати поштанском упутницом. Адреса треба да је тачна и читка.* 7—10

На највиднијем и најживљем месту на Теразијама отворио сам нову пивницу.

КОД ПИЛЗЕНА

Код **Пилзена** се точи најбоље пиво у Београду.
Код **Пилзена** је кујна особито добра, укусна и јевтина.
Код **Пилзена** се точе најбоља вина по јевтиној цени.

Поштованим посетиоцима народнога позоришта обраћам пажњу да се код мене могу добити и пре и после представе особито добра топла и хладна јела за вечеру и ванредна вина.

Моли за многобројну посету

Ђорђе Попара
ресторатер код «Пилзена»